29/11/2022

Yelena Popovic, de la Hollywood la credință: Omul nu poate fi fericit dacă nu-L are pe Dumnezeu în inima sa

Image not found or type unknown

„Omul nu poate fi niciodată fericit dacă nu-L are pe Dumnezeu în inima sa”, spune Yelena Popovic. A fugit de războiul din fosta Iugoslavie, și-a făcut o viață la Los Angeles și o carieră de actriță la Hollywood. Ea a descoperit Ortodoxia în America, sau, mai bine zis, s-a reapropiat de identitatea spirituală moștenită de la strămoșii ei sârbi.

Acest progres spiritual i-a schimbat viața în bine. Acum a ajuns să scrie, să regizeze și să producă un film despre viața unui sfânt – chiar unul foarte iubit de români: Sfântul Nectarie.

Într-o convorbire cu Basilica.ro, Yelena Popovic și-a povestit parcursul spiritual: născută într-o fostă țară comunistă, ea nu era botezată când a fugit în America. Dar a crescut hrănindu-se inconștient din comoara spirituală a respectului pentru sfinți manifest în poporul sârb chiar și în timpul regimului ateu.

O relație cu sfinții
„Nu aș putea spune că eram ortodoxă. Nu am fost botezată. La vremea respectivă, comunismul era încă foarte prezent și mulți oameni se temeau de consecințele mersului la biserică”, explică ea.

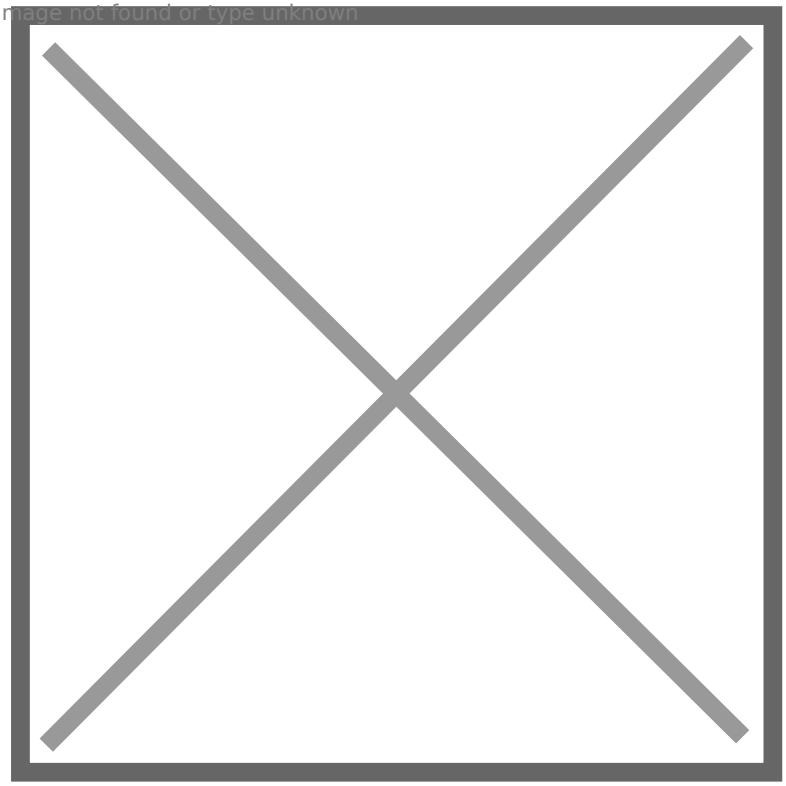
„Părinții mei nu erau împotriva lui Dumnezeu, dar pur și simplu nu erau creștini practicanți. Cu toate acestea, indiferent de motiv, am avut întotdeauna credință în Dumnezeu, am știut întotdeauna că El există”, spune ea.

„Când am plecat din Iugoslavia, nu știam cine este Iisus Hristos, nu știam cine este Maica Domnului. Dar știam cine este Sfântul Nicolae, pentru că era sărbătorit în Serbia. Aveam slave, hramuri ale familiilor. Familia tatălui meu îl sărbătorea, de multe generații, pe Sfântul Nicolae. Așa că știam cine erau sfinții. Știam și de Sfânta Parascheva.”

„Îmi amintesc că ne strângeam vreo 10-12 și luam un autobuz, ca să mergem la un

izvor al Sf. Parascheva. Întotdeauna am simțit că există această altă lume, dar nu știam detaliile”, își amintește Yelena Popovic.

Image not found or type unknown

„Imaginați-vă că nu știam cine este Iisus Hristos! Am aflat asta în America. Niște creștini protestanți mi-au dat prima Biblie să o citesc. Și trebuie să spun că m-am îndrăgostit cu adevărat de Iisus. Era mereu în mintea mea. Eram chiar îndrăgostită, aș putea spune.”

Viața la Hollywood
Ca actriță la Hollywood, s-a împrietenit cu o mulțime de artiști.

„Erau oamenii cu care îmi plăcea să ies. Mulți consumau diverse substanțe – și nu spun asta ca să-i judec, pentru că am multă dragoste și respect pentru ei. Foloseau, din păcate, droguri sau alcool. Eu, personal, nu aveam nicio dorință în acest sens. Îmi place să fiu așa cum sunt, chiar dacă nu mă simt bine”, mărturisește ea.

„Dar obișnuiam să fiu mult în preajma lor. Și le vorbeam despre Iisus. Nu mă respingeau, fiindcă știau că o făceam din inimă.”

Un sfat improbabil de la o fostă dependentă
„Cunoșteam o doamnă sârbă, care, din păcate, avea o dependență teribilă și folosea droguri de risc. Câțiva ani mai târziu, m-a sunat și mi-a spus, printre altele: «Ce s-a întâmplat? Yelena, unde te duci la biserică? Trebuie să vii la Biserica

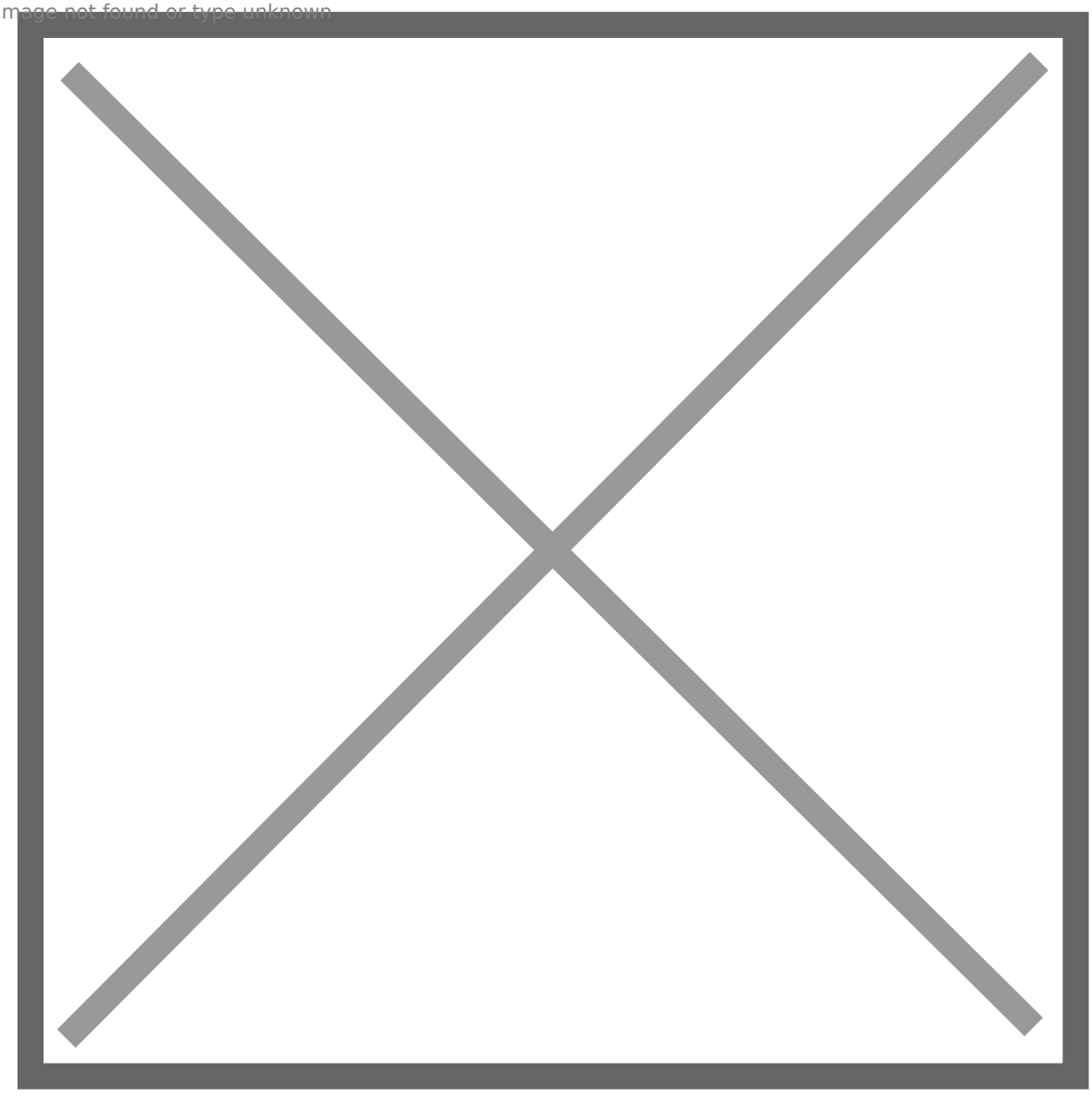
Ortodoxă. Îmi amintesc că vorbeai tot timpul despre Iisus, dar trebuie să faci parte din Biserică»”, spune Yelena Popovic.

„Aveam 25 de ani. Cu trei ani înainte, mă botezasem în Biserica Sârbă, pentru că voiam să fac ceea ce făcuseră strămoșii mei. Dar nu trăiam cu adevărat o viață ortodoxă. Făcusem aceasta pentru că simțeam că trebuie să fac parte din Biserică, dar nu m-am dus niciodată la Spovedanie și la Împărtășanie.”

„M-am dus la părintele Petru de la Biserica sârbă Sfântul Sava. Și i-am spus că vreau să mă spovedesc și să mă împărtășesc pentru prima dată”, își amintește ea.

„Am venit cu o listă imensă. Întotdeauna am fost foarte sinceră. Nu mi-e teamă să o spun, pot să o spun în fața a 1000 de oameni. Poate că așa sunt eu, spun lucrurile așa cum sunt. Am descărcat întreaga povară, fără nicio rușine.”

Image not found or type unknown

„Adică, bineînțeles că-mi este rușine de păcatele mele. Dar am spus: Dacă Hristos

este aici, îl voi face de rușine pe diavol în acest moment. Mi-a rămas până astăzi amintirea vie a unui mic detaliu: era un păianjen care se învârtea în jurul icoanei lui Hristos în timp ce eu mă spovedeam”, adaugă ea.

„După prima împărtășanie, am experimentat harul timp de șase-șapte ore. Plângeam și râdeam în același timp. Când am sunat-o pe cea mai bună prietenă a mea, Meredith, a crezut că m-am îmbătat pentru prima dată în viața mea.”

Să faci bine, să lupți lupta cea bună
„Din acel moment, mi-am spus: Acum nu mă mai uit în urmă și merg înainte. Am citit toate cărțile: Sfinții Părinți, Filocalia”, își amintește Yelena.

„Vreau să mai împărtășesc un lucru cu oamenii, mai ales cu tinerii care aleg această cale: Odată ce ai început, lupta spirituală devine mult mai puternică. L-am întrebat pe părintele duhovnic de ce păream să fiu mult mai rău decât înainte.”

El i-a spus să nu-și facă griji și că intră într-o nou fază: cea în care apar ispitele și atacurile spirituale.

„În anul 2000 a avut loc convertirea mea și am fost norocoasă, pentru că am citit Filocalia. M-am îndrăgostit de Sfântul Antonie cel Mare, pentru că era un războinic care se lupta cu demonii. Și noi, sârbii, suntem războinici. Când am auzit că există o mănăstire a Sfântului Anton undeva în Arizona, nu este departe de California, mi-am dorit mult să ajung acolo.”

„Întotdeauna am fost atrasă de viața monahală, nu neapărat că aș fi vrut să mă călugăresc, dar m-au ajutat să-mi găsesc calea spirituală. Cred că mănăstirile sunt foarte importante, nu numai pentru că se roagă pentru noi și pentru întreaga lume, dar pot ajuta cu adevărat oamenii”, adaugă ea.

„L-am cunoscut pe Gheronda Efrem din Arizona, am cunoscut călugării și până astăzi sunt foarte apropiată de ei. Mintea mea a fost modelată între ei și duhovnicul din Los Angeles, care era cel mai aproape de mine și la care puteam să ajung zilnic. Ca începătoare, aveam nevoie de acces la o biserică în apropiere.”

„Era o perioadă în care treceam prin multă durere, multă suferință și multă luptă, așa că aveam mare nevoie să mă pun în genunchi, să mă rog și să merg la slujbe”, explică Yelena Popovic.

„Dar iată-mă, 12 ani mai târziu, căsătorită și cu un al doilea fiu, Nikolai.”

În plus, s-a realizat și în plan profesional, finalizând un film ortodox care spune povestea Sfântului Nectarie din Eghina.

Filmul, legat de memoria tatălui
Yelena Popovic crede că factorul declanșator a fost amintirea tatălui ei: „Nu a mers niciodată la biserică, dar era un om foarte drept. Nu a încălcat niciodată poruncile lui Dumnezeu. Deși eu am auzit toată viața că nu ar fi trebuit să fie așa”.

Tatăl ei a fost inginerul civil șef al Serbiei, dar nu a vrut să fure sau să mintă, ceea ce l-a făcut să-și piardă slujba din cauza mediului comunist extrem de corupt. După aceea, a avut o slujbă modestă într-o făbricuță.

„Când a murit, în 2011, nu am putut merge la înmormântarea lui din cauza statutului meu de imigrație. Când am reușit să merg la Belgrad, în iulie 2012, am

găsit la o mănăstire o carte despre Sfântul Nectarie.”

A cumpărat-o pentru a o citi în avion. ”Înainte de a o citi, nu mă gândisem niciodată să fac un film despre un sfânt!”

La vremea respectivă se gândea doar că vrea să facă filme „pentru a ajuta oamenii, pentru a aduce lumină, pentru a face ceva bun, ca o creștină și ca o persoană care crede în bine”.

„Am vrut să combat tot întunericul din jur. Dacă ați trăi la Hollywood, v-ați da seama ce vreau să spun”, adaugă ea.

Astfel a luat naștere filmul „Omul lui Dumnezeu” – un proiect care s-a maturizat timp de opt ani înainte de a deveni realitate, cu sprijinul Mănăstirii Vatopaidi de la Muntele Athos.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro